

[A. C. Normann.]

har været så fordelagtig for det danske landbrug, at dettes muligheder er blevet forbedret og trygheden øget i forhold til situationen for et år siden og længere tilbage.

Derfor tror jeg, at den overvejende del af den danske befolkning, deriblandt også den del af landbruget, der i første omgang vendte sin opmærksomhed mod de seks lande på kontinentet, nu med glæde slutter sig til den erhvervspolitik, der fastlægges i disse to lovforslag i forbindelse med konventionen om det ydre frihandelsområde. I en situation som den, vi her står over for, vil betænkeligheder altid opstå og bekymringer rejse sig, men hovedsagen er, at det store flertal af det danske folk sammen med det store flertal af folketingets medlemmer nærer forventninger om gode fremtidsmuligheder for erhvervslivet under de nye tilstande. Denne indstilling er også det radikale venstres, og derfor opfordrer vi med glæde folketingets medlemmer til at stemme for de to lovforslag.

J. M. Pedersen: Det er gået i dag, som det næsten altid går, når man diskuterer her i det høje ting, at retsforbundet beskyldes for at have svigtet sine principper. Det har vi særlig hørt i dag fra partiet venstres ærede ordførere: vi har svigtet liberalismen, vi er ikke længere tilhængere af frihandel o. s. v. Det er imidlertid ikke rigtigt. Vi har i dag det samme syn på disse spørgsmål, som vi altid har haft. Jeg kan kort og godt sige, at partiet venstre og retsforbundet har fælles synspunkter på dette område, men der er den forskel, at vi vil prøve at få vore synspunkter og vore krav gennemført i praksis, hvorimod partiet venstre kun vil kritisere, men ikke være med til et praktisk stykke arbejde. Det er forskellen.

Vi har altid været modstandere af told, og vi har gjort, hvad vi har formået med de små kræfter, vi har inden for denne regering, for at holde toldsætserne så langt nede, som det nu har været muligt. Vi har med interesse deltaget i arbejdet, og vi har i folketinget diskuteret med de deputationer og personer, der har været dér for at kæmpe for deres private interesser — for det er nærmest det, de har. Men én ting

har slået os, én ting forstår vi ikke, nemlig at Forbrugerrådet, som repræsenterer forbrugernes interesser, ikke har henvendt sig til udvalget og gjort opmærksom på, at toldforhøjelser, fordyrelser af varerne, er i strid med forbrugernes virkelige interesse, som jo går ud på at få så stor en varemængde som muligt for deres indtægt. Vi har også lagt mærke til, at en organisation som Arbejdernes Erhvervsråd har taget meget stærkt del i arbejdet og kæmpet for forøgede toldsætser, hvilket vi heller ikke forstår. Men der er i den sidste snes år sket en ændring i folks mentalitet, i folks indstilling over for told. Forhen var indstillingen den, at lønnens størrelse i penge ikke var det bestemmende for levefoden; det bestemmende var, hvor meget man kunne købe for sin løn, og derfor betød det at holde prisniveauet nede, at holde priserne nede på de varer, man skulle forbruge, lige så vel en lønforhøjelse, som en stigning i pengelønnen gjorde. Men der er som sagt sket en ændring, og vi må håbe, at det engang må gå op for disse kredse, at de har holdt på den forkerte hest, og at de da vil hjælpe retsforbundet med at kæmpe i den modsatte retning.

De forskellige organisationer og de forskellige erhverv har ellers været meget aggressive. Industrirådet har kæmpet for sine interesser. Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen siger, at industriens folk ikke har fået deres krav opfyldt. Nej, det har de ikke, bl. a. af den grund, at mange af dem havde stillet kravene alt, alt for højt; men man må være klar over, at det er forretningsfolk, der kommer, og nogle af dem går endnu ud fra det gamle system, nærmest studeprangersystemet, der går ud på at forlange så meget, at man har noget at slå af på. De har såmænd ikke alle sammen regnet med at få deres krav opfyldt. Nogle enkelte har stillet reelle små krav, som der var nogen mening i, og de har i de fleste tilfælde også fået deres ønsker opfyldt.

Der er et andet forhold, vi har lagt mærke til, nemlig at det er de store industrivirksomheder, de store organisationer, som har fremsat deres krav, og som virkelig har maset på for at få deres interesser tilgodeset. Den store del af den danske industri, de små virksomheder, som ikke